

ΑΠΟΔΕΜΟΝ ΕΠΟΣ

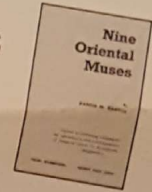
Επιστολές

APODEMON EPOS
MAGAZINE OF EUROPEAN ART CENTER (EUARCE) OF ATHENS
Greeks' Abroad Speech
INTERNATIONAL NEWS OF HELLENISM
Literature
Poetry
Music
Fine Arts
Theatre
Book
Architecture
Humanistic Sciences

Ένας ιδιόρρυθμος έλληνας από την Αρκαδία στο κέντρο της επιστημονικής κοινότητας του Οχάιο

Όσο περισσότερο γοητεύομαι τόσο περισσότερο πιστεύω!..

Ανέκδοτο κείμενο του Καθηγητή της Κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Τολέδο (Η.Π.Α.)
Δρα Πάνου Μπάρδη
γραμμένο υπό μορφήν επιστολής προς τον Καθηγητή της Αστρονομίας του Πανεπιστημίου του Τολέδο.

B' ΜΕΡΟΣ

Ε. Από τον Αρκαδικό Τάρταρο σ' ένα Αθηναϊκό Πουργκατώριο

9. Ο Πόλεμος!
Σε μένα η Κόλαση του Δάντη ήταν σχεδόν σαν Παράδεισο!
Οι διαρκείς αντιερότητες (απόλυτη φτώχεια, οξύ άσθμα του πατέρα μου, κ.λπ. κ.λπ.) εντεινόταν τρομακτικά. (Ακόμα και τώρα, αρκετά συχνά, ψιθυρίζω με μελαγχολία: «Μακάρι να είχα, στη διάρκεια της παιδικής και εφηβικής μου ηλικίας, το ένα εκατοστό της τροφής που καταβροχθίζει το μέσο παιδί σ' ένα γκέττο του Τολέδο!»).
Εξαντλημένος, περιφερόμουν σ' ολόκληρη την Πελοπόννησο (Σπάρτη, Ολυμπία, Κόρινθο, Μυκήνες, Άργος κ.λπ.) πουλώντας κάτι άχρηστες δακτυλίδες και τα παρόμοια, για λίγα Εροκόμματα ψωμί.
Οι αγρότες και οι βοσκοί στο άγρο του Άρη (ποιάς εμπιστευόταν ποιάν τότε;), δεν μου επέτρεπαν τη νύχτα να κοιμηθώ ούτε στους πρωτόγονους στάβλους με τα ζώα τους!
Έτσι κοιμόμουν στους αγρούς, με τους μοναδικούς μου συντρόφους: «τα φίλικα αστέρια» όπως τα αποκαλεί η Μάρθα Έβανς στο βιβλίο της Φιλικά Αστέρια, 1907, 1934, 1964. Και

συχνά διάβαζα μερικά βιβλία που έφερνα μαζί μου: επιστήμη (λίγο αστρονομία), μαθηματικά και αρχαία Ελληνικά. Και έγγραφα, έγγραφα, έγγραφα.
10. Τελικά, η Αθήνα!
Τα κλασικά αξιόθεατα και αξιοθαύμαστα! Το Πανεπιστήμιο! Αλλά η αστρονομία και τα τσι-αίτα δεν ήταν για μένα! Πολύ, πολύ ακριβά. Έπρεπε να παρακολουθήσω αμέτρητες τάξεις. Και ήμουν αδέκαρος. Και άστεγος. Έτσι σπούδασα κοινωνιολογικές επιστήμες. Η παρακολούθησή δεν ήταν υποχρεωτική.
Από το πρωί έως το βράδυ, στεκόμουν στο πεζοδρόμιο της οδού Σωκράτους και πουλούσα φακέλλους, μια δεκάρα το κομμάτι. Με τα «κέρδη» μου, αγόραζα μια φραντζόλα ψωμί, ένα βαζάκι λαρόδι και τα βιβλία μου.
Σαν «έμπορος», κρατούσα στο αριστερό μου χέρι φύλλα χαρτίου, που είχαν γραμμένες αγγλικές λέξεις, μεταφρασμένες - ανυπομονούσα να μάθω την αγγλική γλώσσα επαρκώς για να μπορέσω να εξασφαλίσω μια αμερικανική υποτροφία.
Μια μέρα, βρίσκοντας τη λέξη *inclination* (κλίση) πολύ δύσκολη, ψιθυρίζα συνέχεια,

«inclination, inclination, inclination...» προκειμένου να τη μάθω. Ξαφνικά, μια λεπτή και αιθέρια κοπέλα της Αθήνας σταμάτησε πλάι μου και, εύθυμα, λυρικά και μελιστάλακτα, ρώτησε: «Πόσο κάνουν οι φακέλλοι;»
Σα να με χτύπησε κεραυνός του Δία, βουβάθηκα για μια στιγμή και αμέσως μετά απάντησα μονότονα και ηλίθια: «inclination, inclination...».
«Τι, στο καλό, λες;» γέλασε εύθυμα, καθώς καταρράκτες από τριαντάφυλλα, υάκινθους και γαρδένιες έρρεαν άφθονα μέσα από τα χείλη της. Της εζήγησα, λυπημένος.
Με κοίταξε σιωπηλά. Μετά με αγκάλιασε. Και γεμάτη δάκρυα, αγόρασε όλους τους φακέλλους μου και ακόμα, μου έδωσε πολλές παραπάνω δραχμιές!
11. Διάβαζα και μελετούσα συνεχώς. Όταν μπορούσα, στα σκαλοπάτια του Παρθενώνα, στην Ακρόπολη. Μπροστά στη Φυλακή του Σωκράτη. Ιδιαίτερα, στο Λόφο των Νυμφών έξω από το Αστεροσκοπείο! Και συνεχώς έγραφα ποιήματα.

Συνέχεια σ. 3

M' αυτούς, στην Ευρώπη;

Δυστυχώς, από συγκυρίες παρεξηγήσεων, είχαμε διαμορφώσει την εντύπωση ότι είναι πολλοί οι μικρόψυχοι συμπατριώτες μας, που εχθρεύονται έργα και ανθρώπους του πολιτισμού μας. Ευτυχώς, στην πεντάχρονη εκδοτική πορεία των δημοσιογραφικών οργάνων του Ευρωπαϊκού Κέντρου Τέχνης, υπήρξε, στην περίπτωση μας, μόνον ένας! Το όνομά του δεν έχει αξία να το αναφέρουμε. Παντελώς άγνωστο είναι. Μας πρόεκυψε δε προσάφτως. Τον είχαν βάλει να υποστηρίξει το τραπέζι όπου εζέβετε το έντυπο υλικό της, η αντιπροσωπεία στην Ελλάδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στο Ζάππειο, στις εννιά του περασμένου Μάη. Αυτός, λοιπόν, προσήλθε αυτοκακήτως και επειδή... μας αγάπησε σφόδρα και καταμερακλώθηκε από ενδιαφέρον για την... τύχη μας, μας «συμβούλευσε» ότι δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να προβάλουμε το έργο μας, τις διεθνείς επιτυχίες μας και την προσωπικότητά μας, μέσα από τα έντυπά μας, που τα εκδίδουμε με τα λεφτά μας, δηλαδή, και σπιθιαμούς. Και bla! bla!

Μιά φιλελληνίδα ποιήτρια ερευνά τη Μεσόγειο

Ένα κείμενο του Michel Pic στον χαϊλίκό τύπο, στάθηκε αφορμή να γνωρίσουμε τη Salima Ait Mohamed, η οποία αυτό τον καιρό πραγματοποιεί το ενδιαφέρον της για την Ελληνική ποίηση, σημειολογμένη την εκδόση «Ανδολογία της Ελληνικής Ποίησης» στη χαϊλίκη γλώσσα, όπου περιλαμβάνεται όλος ο πλούτος έργων των ελληνικών ποιητών, μέχρι και των νεωτερίων. Η εκδόση αυτή χηνοτά από τον εκδοτικό οίκο της Μασσαλίας «Autres Temps».
Η κ. Salima Ait Mohamed χηνοτάθηκε πριν από τριάντα χρόνια στην Kabylie της Αλγερίας. Οι νουματικές αντιστοιχίες της την οδήγησαν στο Πανεπιστήμιο του Αλγερίου, όπου σπούδασε Φιλολογία (1987) και παράλληλα ξεκίνησε την ποιητική της πορεία εκδίδοντας τα πρώτα

ΣΥΝΤΟΜΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΗΣ SALIMA ΑΙΤ-ΜΟΗΜΕΔ

βιβλία της «Το άχριο μπίλι της νυκτός» (1987) και τρία χρόνια αργότερα, το «Μουρμουριτά» Την ίδια περίοδο (1988) ασκείται ενεργά με τη δημοσιογραφία συνεργάζομενη στην πατρίδα της, με τα περιοδικά «Instants», «Le Matin» και «El-Watani». Στα 1995 φουρξά εζήτησε στη Γαλλία όπου και σπουδάζει Εθνολογία στο πανεπιστημιακό νησιούτο το IUT της Aix-en-Provence. Την ανακηρύξαι ως ποιήτρια η ραδιοφωνική και η έντυπη κριτική και δημοσιούνται ευμενέ σκόλη για το λογοτεχνικό έργο της.
Στη Γαλλία συνεχίζει τη δημοσιογραφική δραστηριοτήτά της και συνεργάζεται με τις επιθεωρήσεις «Revue des deux mondes», «Lettre du Club de la presse», «Marseille-Provence» «Arts Sud» και «La Courte Echelle et Sud Nord». Στις συνέχειας συνεργάζεται, ως συγγραφέας, με τις εκδόσεις ποίησης του οίκου «Autres

Temps», στις οποίες του οποίου εκδίδει ένα ακόμα ποητικό έργο της το «Αλλήλερ δ'ήλεβηρ σάπερα» (1996).
Γράφο, σημειώται και συμμετέχει στην εκδόση του βιβλίου «Αλγερνέ Κοιμένα» (1996) και μέσα από τις 180 σελίδες του χηνοτά στο χαϊλίκό κανό διωδικά λογοτεχνικά της πατρίδας της.
Οι ερευνήτρια, μελέται την εθνική διατολογία της Αλγερίας και εκδίδει το ιδιαιτερό ενδιαφέρον βιβλίο «Η Αλγερνική Κοιμένα των Φερρά» στις μέρας μας (1997) και, τέλος, στη κρονία αυτή εζέδωκε μια συλλογή ποίησης αφηγησών των Ραών της Μεσογείου (της Αρβανίας, της Συρίας, της Κορκασίας, της Ισπανίας, της Ελλάδος, της Ιταλίας, του Μαρόκο, της Παλαιστίνης, της Σικελίας, της Τουρκίας, κ.λπ) με τον χηνοκό τίτλο «Θαιμωστές αφηγησές της Μεσογείας».

H κ. Salima Ait-Mohamed

ISSUE, 6
April
May
June
1998

